

Tankar af Plinius.

Den frifkostiga upmuntras säkert af dens årkänsla, som årenjutit hans välgärningar; men skulle han förda otacksamheten till sin belöning, så blir han ännu mera aktad och mera stor.

* * *

Den är lycklig, som kan allt hwad han wil, men den är en Gud, som blott wil hwad han kan.

* * *

Hjiden af all lycka är, at som wärdig hafwa förtjent den.

* * *

Swar och en menniska kan bedraga och blifwa bedragen: men ingen har narrat hela werlden, och hela werlden har narrat ingen.

* * *

En Furste kan hatas af någon, utan at han hatar någon; men han kan aldrig älskas af någon, utan at han älskar tillbaka.

Kungörelse.

AF Protocoller hållne i Kongl. Maj:ts Justitie-Revision, och insäde Hans Kongl. Maj:ts rörande Processen emellan Öfwersten Gerner och Major Lund, finnes ännu Exemplar i Schildts Contoir, för 3 f. — Derstädes finnes nyss utkomne ytterligare Handlingar rörande Plomgrenske Concurs-saken, innehållande 2:ne af Creditorerne till Kongl. Maj:ts ingifne Memorialer, samt Hr. Generalen Gref Fr. Horns, Ceremonie-Mäst. Hr. v. Plommenfels och Åkeför Weltzins Swar derpå, häft. å 5 f.

Prenumerations-Sedlar med Auctors namn och Sigill erhålles emot En Riksd. Specie för 100 Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hwars Contoir wid Ribbarhusstorget desse Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r.

N:o 19 utgifwes nästa Måndag den 21 Maji.

Stockholm, Tryckt i Bumbliniska Tryckeriet, 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 19.

Stockholm, den 21 Mäst, 1781.

Det är sällsynt, at man i tal handterar Könet med den rättwisa och med den aktning et så wacker ämne fordrar; man säger antingen för mycket eller för litet; man berömmar intet nog den älsfwärda Flickan och den dygdiga hustrun, och man förtalar intet nog den Flickan eller hustrun, som är utan all slags dygd; — Om en trumpen Philosoph sagt, at Könet war Naturens wackeraste misstag, så hafwa de nymodigaste och glättigaste sagt, at det är et Naturens mästestycke; hwilken skal man wäl tro? Men at Pope har orätt, som beskyllet sina Milady och sina Miss för ingen Caractere, som påstår, at hela skilnaden består i blonde eller brune, ung eller gammal, tjock eller smal, låra följande originela bref bewisa; de äro båda adresserade ifrån förnåma Fruar til sina Männer, och man lär intet misstaga sig, at den första war öm, dygdig och litet gammalmodig, då den andra hade nycker, war stolt och utan minsta principer om sina plikter, hwarken som hustru eller menniska.

Min Serre och Man!

Efter din wilja reste jag hela natten, och kom änteligen fram hit i dag wid middagstiden; jag befalte Kutsken födra helt långsamt, ty min Jungfrublef litet sjuk i wagnen, och desutom denna årstiden äro skjutshästarne allt för magra; — Ehuru jag är sömnig, trött och hungrig, så försummar jag wist intet, min söta Man, at låta dig weta, det jag fant wåra barn friska och muntra, samt at allt war ordentligt på Gården; Fogden tycks wara en bekkelig och slitig Karl, och emot wår nya Hushälleska lär wara ingen ting at påminna; jag hörde straxt efter dina
Böna

Wönder och Torpare, som du bad mig, huru de mädde, och krasla de sig nog fram, fast brödkakan Gud nås! kan hänga högt; — Farväl, min bästa Man, så länge; jag går nu til bordet och sedan til sängen, efter jag fått höra at Posten ej går för än i morgon aften härifrån, då jag nog hinner sluta brefwet.

Söta du, jag lät straxt i går säja til igenom Fogden, at de som på Godset hade Fråsan, skulle efter din uttryckeliga befallning få Medicamenter ur vårt Res-Apothek; du kan aldrig tro hwad dessa stackare tackade dig; jag wägdde sielf af pulsvorena och räknade Fråss-dropparna i deras Koppar och Flaskor. Ack! hwad det goda Landt-folket ömar mig! och hwad jag skattar mig lycklig, om jag kan lindra deras plågor. — Min söta, min bästa Man! du tager wäl intet illa up, at jag befalte Fogden ge de måst nödlidande Torpare en tunna Någ hwar, som et lån, tills de få skära i höst; — Om du skulle banna mig, som gjorde detta på eget bewåg, wore synd ::: Dock nej, det är du sielf, som lart mig ha medlidande för min fattiga Nasta; jag war ännu så godt som barn, då jag blef förläswad med dig, och det intryck du då gaf mit hjerta, det har det behållit. — Du får jag berättat dig, at Kyrrherrn kom hit i dag til mig, och har han för otta dar åter examinerat Carl Axel; han berömdde Unga Barons framsteg i Studierna, och trodde, at han nu borde lemnas åt sig sielf, utan Informator; om du också påminner dig, min bästa Wän! så är wår Son snart sutton år gammal, och torde wäl bli tid, at låta inskrifwa honom som Volontair wid något Regemente, efter han ändå har lust för Militiakren, då han så småningom kan börja at lära sig det handverket; han har tid nog at bli Officer; dock gör min Man, som han behagar; jag mins mig låst, at en Gref Levenhaupt blef en af Carl den XII:s käckaste Generaler, ehuru han war af denna tidens Gubbar, för än han blef Officer. — Eva Beata låter jag nu hjelpa mig i Hushället, dock får hon ej derföre försumma sit Claver, sin Fransyska och sin Lång-Catches. — Min goda Man! skrif mig nu hwar enda postdag til, och sägna mig dermed at du mår wäl, samt så snart din tjenst nånsin tillåter, skynda dig hem til din hustru och dina barn, som hålsa dig så mycket ::: a propos, har du intet redan köpt det Sidentyget, så lät wara; ty Slickorna, så länge de äro i Barnkammarn, kunna nog slita Bomulls-tyger eller fina Lärster; men köp hem med dig några wackra moraliska Böcker på Swen-

Pa eller Fransyska, och framför alt pränumerera på Sedolårande Be-
traktelser för hvarje dag i året, i Upsoftrings- Sällskapets Boklåda. —
Farväl söta du; glöm ej din trognaste hustru.

Kom för all ting snart hem.

Mon cher — efter jag har intet at göra, och intet wet hwad jag skal
göra, så nödgas jag skrifa dig til; jag är perswaderad at du ej wän-
tat dig denna atrappen, också är jag excylerad — Mon cher hör gron-
deras, som intet brukade flera motiver at behålla mig i Stockholm öf-
wer Campementet; jag som blef så faterad och adorerad; jag som en-
dast är sex månaders gammal Fru; — Imaginera dig min ewiga leds-
nad, quelle horreur! at se Herrskaper komma hit en visite blott med
två par hästar utan Spanridare, och göra sig airer; tala om sin famil-
le och gnola några tirader ur Alceste, dem de rådbråka igenom sin Pro-
vincial accent, höra Ridarkherr-Frum tala om nya Altarklädet, och at se
den ena af mina beskedliga Laquejer (den där unga och wackra) ligga
hand-fallen, sedan har fallit och stött sig i mina trappor; menskligheten
fordrar ju at du straxt skickar hit en Fältskär, ty om något kommer wid
honom, så är jag strandsatt; detta befaller jag dig; äfwen skicka med
samma expres ner mina jouveler, som jag pantsatte til wår första dine
wi gaf efter brölloppet, och hwilka jag kan tänka du löste tilbakars så
snart dit Qwarral föll ut. För öfrigt, Mon cher, får jag yppa för
dig, at jag avancerar i min grossesse; jag påminner dig ännu en gång
at du straxt engagerar Öfwersten ** min goda wän, at ge honom en
Qwartermästare-Sullmagt, och den några år antedaterad, så at jag des
för kan få polken til folk : : : fast det är sant : : : jag kan ju få en
faulle couche, ja, det är äfwen möjligt at jag får en dotter : : : en ler
eas Monsieur Commang ce tirer? ja, det kan bli din omsorg; dersöre
har jag gift mig, at jag skulle slippa alt bryderi. — Hör på, jag wet
intet om det Meriterar at berätta, det mina Gråsse-bönder ej betalt
skatten för i år, utan har jag besalt Inspektoren pantsa ut deras Krea-
tur och Kläder, ty fattigdomen, den de förebära, är endast et förväderi;
Så länge man med Sanningens bränmärke så tecknen desse
: : : Quelle joli pensé! skicka mig Dagligt Allehanda, jag är
entusiasmerad; — Är det så, at du nödwändigst behöfwer resa hit, så
wst

vil jag wäl intet neka dig det, men kom ihog, at det kostar mycket at
 lefwa för oss båda, och at wi då äro oblikerade föra en Train, som du
 allena slipper; utan hushålla nu noga för dig sjelf, och spar ihop pån-
 gar, så at jag wid min ankomst til Stockholm emot hösten kan bo båt-
 tre ån förut, och ha mera utrymme för främmande på min sida; andra
 och tredje Wåningen behöfwer jag för mig, då du allena skal få behåll-
 la Winds-Kamrarna; — är icke du nöjd med Hennes Måds arrange-
 ment? Glöm ej at Doctorn kommer; Adieu Mon cher —

N. S. Som jag intet warit här längre än sex wckor, så har
 jag ännu ej haft tid at fråga efter inra hushället; någon sade för mig,
 at Bagarstugan brann up härom natten, men jag glömde at ta wida-
 re conuällans deraf; — Bagarstuga, que vô dire là?

Epigramme.

Den sköna skild af Favoriter,
 Bäst liknas wid et Lotteri,
 Hvars Dragnings-Lista wisar nifer,
 Med enkla utdrag deruti.

Kungörelse.

Prenumerations- Sedlar med Auctors namn och Sigill erhålles emot En Riksd.
 Specie för 100 Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hvars Contoir
 wid Riddarhusstorget desse Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r:st.

N:o 20 utgifwes nästa Onsdag den 23 Maji.

Stockholm, Tryckt i Kungblinstra Tryckeriet, 1781.

Dag=Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 20.

Stockholm, den 23 Maji, 1781.

Öfwer wår Anacreons Tysthet (*).

Sörj, Bacchi Sällskap! söri en Hjelte,
Som Kärleks-Guden nederlagt;
Han war för swag at spänna bälte
Emot en högre Guda-magt —
Förkrofa nu den Biskoffs Kalken,
Som tömdes ut i sjolleri!
Se! Hymen, denne lille skalken,
Som qwåst hans muntra Poesi.
Du Movitz! som han sunnit wårdig
At blanda i sin wåta sång,
Du synes uti fyllan färdig,
At gråta strömmar denna gång;
Jag ser du med et Krus i handen,
Wil dränka denna din förtret;
Jag ser du slita wil de banden,
Som Hymen lagt på wår Poet. . . .
Du ifras Movitz! för den åra,
At få behålla wår Homere;
Men hör man up at dig bestwåra,
Jag tror han aldrig rimmar mer;
Slå i och bdrja åter supa,
At dränka saknan af en wån;
Ty eljest kan din torra strupa
Af sådan oro gro igen.

(* Insändt.

Apollo sjelf, hvars fina öra
 Blef retad af hans Luras Klang,
 Är ond at längre ej få höra
 En Virtuos af denna rang, —
 Nu får han endast Åstrid värda,
 Och lefwa mykter, säll och glad,
 Nu får han utan afund sförda,
 De honom värpta lagerblad.

Dock återkom och fatta Tyrann,
 Anacreon! du glädjens vän!
 Sjung win och kärlek uti yran,
 Och roa bröderna igen!
 Må de en gång den nectar smaka,
 Som lagas af din wana hand;
 War alla nätter hos en maka;
 Men dagen war hos dem ibland.

Fri Öfversättning utur 9:de Cap. af Ciceros 2:dra Bok om
 Pliktterna (*).

Den fullkomliga och högsta Yran består af tre ting: om Allmänheten
 älskar: om hon fattar förtroende: om hon med en slags förundran
 håller oss wärdiga heder. Men korteligen och enfaldigt at tala om desse
 egenskaper, så äro deras grundorsaker af lika halt hos Allmänheten, som
 hos enskilda. Det gifwes också en annan wäg at vinna Allmänhetens
 sinnen och förtroende. Ibland desse tre omtalta, har Wälwillighet första
 rummet, som erhålles i synnerhet igenom wälgerningar; därnäst muntras
 wälwilligheten igenom en wälgörande hog, änskönt wälgerningar til af-
 wentyrs skulle uteläsa. Ty Allmänhetens kärlek liksom ifrigt röres
 och upeldas af sjelfwa mykter och goda tankan om Frikostighet, om Wäl-
 görande, om Rättrådighet, om Tro och Säkerhet, om alla de Dygder som
 bereda och utgöra saktmodiga samt anständiga Seder.

Emedan sjelfwa Naturen och Skapnaden af det wi falla anständigt
 och hederligt, hwilket liksom uplyses af förenämde Dygder, beweker alle
 las sinnen; alt därfdöre twingas wi naturligen at älska dem, hwilka wi
 hålla

(*) Insändt.

